

Kansat - osa 2

“Lakatkaa te huolehtimasta! Tietäkää, että minä olen Jumala, kaikkia kansoja mahtavampi, korkein koko maailmassa.” (Ps. 46:11.)

Avaintekstit:

1. Moos. 2:9-17;
Dan. 2:31-35;
Jes. 17:12, 13;
Dan. 7:1-3;
Room. 3:10-19;
Ilm. 12:15, 16;
Ilm. 10:1-11.

Vuosisatojen kuluessa jotkut ovat väittäneet, että Jumala halusi syntiinlankeemuksen tapahtuvan, että hänen tarkoituksenaan oli ihmisten vajoaminen syntiin ja kuolemaan, ja että se siten johti hänet - Jeesuksen persoonassa - ristille. Kuinka muuten hän olisi voinut niin voimallisesti ja havainnollisesti osoittaa rakkautensa syvyyden ihmiskuntaa kohtaan kuin kuolemalla ristillä heidän puolestaan? Lyhyesti sanottuna Jumala tarvitsi ihmiskunnan lankeamista.

Tämä on kauhea ja kurja päätelmä. Jumalan tarkoituksena ei koskaan ollut, että Paholainen tai ihmiskunta lankeaisi. Paholaisen kapina, ja sen jälkeen ihmiskunnan kapina, oli suunnattoman suuri tragedia. Ilomme Jumalassamme olisi pysynyt täydellisenä, jos ensimmäiset vanhempamme eivät olisi langenneet.

Tällä viikolla jatkamme syntiinlankeemuksen aiheuttamien ongelmien tarkastelua sekä pyrkimystä hallita inhimillisin keinoin Jumalan hallinnon sijaan. Nämä totuudet paljastuvat voimallisesti Danielin kirjassa, joka osoittaa, että Jumala oli oikeassa varoittaessaan kansaansa siitä, mitä tapahtuisi, kun se kääntyisi pois hänestä ja valitsisi hänen sijaansa maalliset hallitsijat. Juuri tämän he saivat: Jumalan sijasta maallisia hallitsijoita sekä syntisiä, jotka hallitsevat syntisiä - mikä ei koskaan ole hyvä yhdistelmä.

AIVAN ENSIMMÄI- NEN KÄSKY

Eedenin puutarha oli Jumalan luomille ensimmäisille ihmisille luokkahuone, paikka, jossa heidän vuorovaikutuksensa luomakunnan kanssa opettaisi heille ja heidän jälkeläisilleen loputtomasti lisää Luojusta. ”Synnitön ihmispari ei ollut vain Jumalan lapsina hänen isällisessä hoivassaan” Ellen G. White huomautti, ”vaan myös saamassa opetusta kaikkiviisaalta Luojalta. – Näkyvän maailmankaikkeuden salaisuudet ’hänen ihmeensä, joka on kaikkitietävä’ (Job 37:6) – tarjosivat heille rajattomasti opittavaa ja ihasteltavaa.” (1AO 32.)

Lue 1. Moos. 2:9-17. Mikä oli ensimmäinen käsky, kieltö, jonka Jumala antoi ihmiskunnalle, ja miksi se oli niin tärkeä?

Jumala käyttää ”käskeä” verbiä, jonka perusmuoto on *šwh*, ensimmäisen kerran 1. Moos. 2:16, 17 (VKR/RK 2012), kun hän käski ihmisten olla syömättä hyvän- ja pahantiedon puusta. Miten jokin tieto voidaan kieltää? Eikö kokemuksesta ja lisätiedosta ole aina hyötyä?

Ei Raamatun mukaan: Jumala halusi kouluttaa kansaansa perusteellisesti ja samalla säästää heidät pitkäaikaiselta kärsimykseltä, jota jokin tieto aiheuttaisi. Esimerkiksi siltä, mitä myöhemmin tapahtuisi, kun ihmiset päättäisivät hallita itse itseään sen sijaan, että Herra itse hallitsisi heitä.

Vuosituhsia myöhemmin, kun Israel pyysi kuningasta, Herra kertoi seurauksista (kuten huomasimme viime viikolla) ja ilmoitti kansalleen, että päätös luopua hänen suorasta hallinnastaan jatkuisi aikojen loppuun asti.

Kun Israelin kuninkaat muuttuivat asteittain yhä jumalettomammiksi, Jumalan kansasta tuli niin maallista ja niin etäännyntä omasta tarkoituksestaan, että hän antoi heille vielä enemmän sitä, mitä he halusivat: inhimillisen hallinnon.

Voi olla valaisevaa lähestyä Danielin kirjaa tämä tausta mielessä: kirjan näyissä kuvattu valtakuntien esiinmarssi ei ole ainoastaan syytekirjelmä ”kansoja” – pakanoita – vastaan, vaan se on myös syytekirjelmä Israelia vastaan koskien sen epäonnistumisia ja kieltäytymistä noudattaa Jumalan käskyjä (*mišwōt*). Vuosisatoja kestäneestä alistamisesta tulisi uusi luokkahuone Eedenissä annetun vapauden sijaan. Halukkaat sydämet voisivat siten nähdä sen silmiinpistävän ristiriidan, joka vallitsee tämän maailman valtakuntien ja Jumalan valtakunnan välillä.

DANIELIN KIRJAN 2. LUKU

Jumala esitti profeetta Danielin välityksellä Babylonian vankeuden aikana mitä vakuuttavimman kuvauksen siitä, millainen on hänen kansansa ja tämän maailman valtakuntien välinen suhde. Hänen kansansa ei ollut enää itsenäinen, vaan se joutuisi nyt niittämään valintojensa seurauksia. (Ehkäpä myös oppisivat niistä?)

Lue Dan. 2:31-35, joka antaa kattavan panoraamanäkymän maailmanhistoriasta aikojen loppuun asti. Mitä tärkeitä totuuksia voimme oppia tästä hämmästyttävästä profetiasta?

1800-luvun lopulla monet ihmiset huokuivat uutta luottamusta inhimilliseen edistykseen. Esimerkiksi Pariisin maailmannäyttely (v. 1900) oli merkittävä osoitus tulevaisuuden optimismista. Kaikkien teknologisten ja tieteellisten edistysaskeleiden ansiosta monet ihmiskunnan pahimmista ongelmista olisivat varmasti ohi! Kun ihmiskunta siirtyi 1900-luvulle, monien ajattelijoiden keskuudessa vallitsi suuri optimismi siitä, että valistuksen ihanteet – kuten ihmisen täydellisyys ja järjen voima – johdattaisivat ihmiskunnan uuteen ihmeelliseen aikakauteen.

Ensimmäinen maailmansota kuitenkin murskasi nämä unelmat nopeasti, ja 1900-luvun loppuun mennessä olimme menettäneet sodissa yli 200 miljoonaa ihmistä. Olemme ehkä teknisesti edistyneitä, mutta emme todellakaan moraalisesti. Tohtori Martin Luther King Junioria lainataksemme meillä on tarkkaan ohjattuja ohjuksia, mutta harhaanjohdettuja ihmisiä. Se on hyvin pelottava yhdistelmä.

Monet profetioiden tutkijat ovat huomanneet, että Danielin kirjan 2. luvun metalleissa siirrytään arvokkaimmasta vähemmän arvokkaaseen: kulta muuttuu hopeaksi, hopea pronssiksi ja pronssi raudaksi, kunnes lopussa on vain rautaa ja savea.

Charles Darwin, Karl Marx ja muut 1800-luvun ajattelijat yrittivät vakuuttaa meidät siitä, että ihmiskunta on matkalla parempaan huomiseen – että kehitymme sekä biologisesti että sosiaalisesti. Vaikka ihmiselämä on joissakin asioissa parantunut ainakin fyysisellä tasolla, niin ottaen huomioon, miten sitä nykyisin hallitaan, kuka oikeasti katsoo tulevaisuuden olevan täynnä rauhaa, turvallisuutta ja vaurautta?

DANIELIN KIRJAN 7. LUKU

Danielin kirjan 2. luvun uni esitettiin ensin Babylonin kuninkaalle. Kirjan 7. luvun näky sen sijaan esitettiin heprealaiselle profeetalle, joka kuului Jumalan kansaan.

Danielille näytetään sama asia kuin Nebukadnessarille, mutta eri näkökulmasta. Patsaan sijaan hän näkee merestä nousevia kansoja, kun tuulet panivat valtameren kuohumaan. Nämä kansat olivat selkkauksessa keskenään, mikä aiheutti toistuvaa vallanvaihtoa niiden välillä. Esimerkiksi Ps. 65:6-9, Jes. 17:12, 13 ja Jer. 46:7, 8 käytetään kielikuvaa tulvista ja aalloista kuvaamaan kansojen välistä kuohuntaa.

Sitä vastoin luvattu maa oli, ainakin jonkin aikaa, rauhan ja turvallisuuden saareke pakanallisten valtakuntien meren keskellä – pyhä kansakunta, joka oli perustettu Jumalan hallintavallan vankalle perustalle, toisin kuin sitä ympäröivät kurittomat kansat.

Lue Dan. 7:1-3. Tässä näyssä on paljon liikettä. Mitä voimme oppia ensimmäisen pedon noususta merestä?

Daniel seuraa sodankäynnin kaaosta rannalta, kun yhtäkkiä pedot alkavat nousta maalle – hänen alueelleen! Pakanoiden ongelmista oli nyt tullut hänen kansansa ongelmia. He olivat päättäneet elää pakanoiden tavoin, joten he joutuisivat elämään alamaisina pakanoille. Pakkosiirrosta alkaen Jumalan kansa ei enää nauttinut pitkäaikaisesta itsenäisyydestä.

Jumalan kansalla ei ole itsenäisyyttä ennen kuin Kristus lopulta palautetaan lailliselle paikalleen kuninkaaksemme. Uudessa testamentin aikana Jumalan kansa kärsi edelleen Rooman valtakunnan alaisena ja sitten pienen sarven, pakanallisen Rooman seuraajan, vainojen alla.

Vaikka historiallisesti jotkin aikakaudet ovat olleet rauhallisempia kuin toiset, valtaosa kansakuntien, kansojen ja imperiumien historiasta on yksinkertaisesti ollut kulkemista tragediasta toiseen, siirtymistä toisen sortajan alta toiseen. Usein tämä kaikki on tapahtunut sellaisten hallitsijoiden alaisuudessa, jotka ovat väittäneet, että heillä on ollut vain parhaat aikeet oman kansansa hyväksi. Mikä vastakohta sille hallinnolle, jonka Jumala olisi halunnut kansalleen, jos se vain olisi valinnut niin.

Kuinka Room. 3:10-19 auttaa meitä ymmärtämään maailmaamme? Miten jae 19 osoittaa, miksi tarvitsemme niin kipeästi evankeliumia elämäämme?

MAAN JA MEREN VÄLISSÄ

Raamatun kuvaukset maasta ja merestä voivat olla hyvin opettavia erityisesti profetioiden kannalta. Symboleina maa ja meri asetetaan jyrkästi vastakkain.

”Kun maa ja meri asetetaan symbolisesti vastakkain, maa edustaa usein järjestäytyntä maailmaa tai jopa Israelin maata, kun taas meri viittaa sitä uhkaaviin pakanakansoihin, kuten meri uhkaa maata.” – Beatrice S. Neall, ”Sealed Saints and the Tribulation”, teoksessa *Symposium on Revelation*, kirja 1, toim. Frank B. Holbrook, (Silver Spring, MD: Biblical Research Institute, General Conference of Seventh-day Adventists, 1992), s. 260.

Tämän mukaan maa on vakaa paikka, jonka perustana on Jumalan hallinto, ja meri edustaa ihmisten ylpeyteen perustuvien kansakuntien epävakaa myllerrystä.

Lue Ilm. 12:15, 16 ja Ilm. 12:18 sekä Ilm. 13:11 pitäen mielessä edellä esitetty ajatus. Huomaa veden ja maan vastakkainasettelu. Miten niitä käytetään, ja mitä ne voivat opettaa meille siitä, miten profetioita on ymmärrettävä?

Lohikäärme käyttää vettä vainotakseen naista (seurakuntaa). Kuten olemme nähneet, vesi symboloi profetioissa usein maallisia hallintovaltoja ja niihin usein liittyvää sekasortoa ja kaaosta. Huomaamme, kuinka Paholainen on pystynyt käyttämään johtajiensa yllyttämiä massoja vainoamaan Jumalan kansaa suurimman osan kristikunnan historiaa.

Ilm. 12:16 viittaa vainottujen uskovieen muuttoon Uuteen maailmaan. Jos käsityksemme maasta ja merestä on oikea, mitä tämä kertoo Yhdysvaltojen perustamisesta?

Voisimmeko pitää sitä ”maana” samalla tavalla kuin ”luvattua maata” – Jumalan kansalle varattuna paikkana? Voisiko tämä olla syynä siihen, että maasta nouseva peto näyttää ensin karitsan kaltaiselta? Vaikka Amerikka ei ole koskaan ollut ”Uusi Israel”, se on ollut pitkään miljoonille uskonnon vuoksi sorretuille maa, jossa vallitsee uskonnonvapaus.

Valitettavasti tämä karitsan kaltainen peto puhuu eräänä päivänä ”kuin lohikäärme” (Ilm. 13:11). Yhdysvalloista, joka niin kauan oli uskonnonvapauden majakka vainotuille, tulee hallitseva uskonnollinen vainoaja! Tämä on jälleen yksi esimerkki siitä, mitä tapahtui, kun ihmiskunta päätti hallita itseään sen sijaan, että Jumala olisi hallinnut sitä.

JÄLLEEN PROFETIA

Jäännösseurakunta syntyi Uudessa maailmassa, juuri siellä, minne uskonnonvapautta etsivät ihmiset olivat paenneet 1600- ja 1700-luvuilla. Kun otetaan huomioon muualla vallinneet pitkäaikaiset uskonnolliset ja poliittiset rajoitteet, on epätodennäköistä, että tämän liikkeen käynnistyminen olisi ollut jossakin muussa paikassa yhtä nopeaa tai voimakasta kuin Uudessa maailmassa, josta tuli Yhdysvallat.

Lue Ilm. 10:1-11, jossa kuvataan kansanliikkeen syntyä. Etsi tekstistä joitakin tutkimiamme piirteitä, kuten "kansat", maa ja meri. Soveltaen asianmukaista varovaisuutta mitä mahdollisia oivalluksia voit löytää tästä kertomuksesta?

Enkeli huutaa kovalla äänellä, aivan kuten Ilmestyskirjan 14. luvun kolme enkeliä ja Ilmestyskirjan 18. luvun enkeli. Tämä on tärkeä hetki historiassa, kun jäännösseurakunnan työ käynnistyy maailman kansojen, maiden, kielten ja kuningasten (Ilm. 10:11) hyväksi.

Enkeliillä on kädessään pieni kirjakäärö - todennäköisesti Danielin kirja (ks. Dan. 12:4) - joka on avoinna ensimmäistä kertaa moneen sukupolveen. Hänellä on toinen jalka meren päällä ja toinen maan päällä. Tämä saattaa viitata ajatukseen, että sanoma kattaa koko maapallon, sekä vanhan että uuden maailman. Se saattaa myös viitata ajatukseen, että tämä sanoma on tarkoitettu *kaikille* kansoille: niille, jotka asuvat maalla, ja niille, jotka asuvat "pakanallisessa" meressä.

Maailma valaistaan viimein Jumalan kirkkaudella, ja Ilmestyskirjan 14. luvun viimeiset sanomat viedään kaikille. Kuten Israelin kohdalla, meidän toimeksiantomme seurakuntana on julistaa evankeliumia "kaikkialle maailmaan, kaikille kansoille todistukseksi, ja sitten tulee loppu" (Matt. 24:14).

Jumala kuljettaa ihmiskunnan historiaa kohti sen suurta päätöstä: maallisten valtakuntien loppua ja Kristuksen pysyvää valtaistuimelle nousemista. Lue Dan. 2:34, 35, 44, 45. Raamattu tekee täysin selväksi, ilman mitään epäselvyyksiä, että kaikki nämä maalliset valtakunnat hävitetään, ilman että niistä ja niiden rumasta perinnöstä jää jälkeäkään. Niiden tilalle tulee Jumalan ikuinen valtakunta, jossa synty, kärsimys, sairaus, pahuus ja kuolema eivät enää koskaan esiinny.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 99-106 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 98-104.

”Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet – -.’ (Ilm. 21:1.) Tuli, joka kuluttaa jumalattomat, puhdistaa maan. Kaikki kirouksen jäljet pyyhitään pois. Ei ole ikuisesti palavaa helvettiä muistuttamassa lunastettuja synnin kauheista seurauksista.

Jää vain yksi muistutus: Vapahtajamme kantaa ikuisesti ristiinnaulitsemisen arpia. Hänen haavoitetussa päässään, kyljessään, käsissään ja jaloissaan ovat ainoat jäljet synnin julmuudesta. Profeetta sanoo katsellessaan Kristusta kirkkaudessaan: ’Hän loistaa valona, hän säteilee kirkkautta, hohde verhoaa hänen suuren voimansa.’ (Hab. 3:4.) Hänen lävistetystä kyljestään vuoti verenpunainen virta, joka sovitti ihmisen Jumalan kanssa. Siinä on Vapahtajan kirkkaus. Siihen kätkeytyy hänen voimansa. Lunastusuhrinsa ansiosta hän on ’suuri pelastaja’. (Jes. 63:1.) Siksi hänellä oli voima panna täytäntöön niiden tuomio, jotka halveksivat Jumalan armoa. Hänen nöyrytymisensä merkit ovat hänen korkein kunniansa, ja kautta ikuisten aikojen Golgatalla saadut haavat tuovat hänelle kiitosta ja julistavat hänen voimaansa.” (ST2023 414, 415.)

Keskustelunaiheita:

1. Lopulta kaikki maalliset saavutukset, olivatpa ne kuinka mahtavia, suuria, kunnioitusta herättäviä ja loistavia tahansa, muuttuvat tomuksi, tuhkaksi ja häviävät ikuisesti. Tämä koskee myös kaikkia suuria ja loistavia maallisia asioita, joita olet ehkä saavuttanut tai olet parhaillaan saavuttamassa. Miksi on aina tärkeää pitää tämä näkökulma mielessä? Miten tämän näkökulman pitäisi auttaa sinua pitämään prioriteettiisi selkeinä?

2. Tutustu tarkkaan merestä nousevaan petoon Ilm. 13:1-10. Millä tavoin tämä peto on luonnollinen seuraus Babylonin mukaisesta ajattelutavasta? Se on selvästi *kaikkien* maailman ”kansojen” summa Babylonista aina pienen sarven valtaan asti. Mitä kunkin valtakunnan piirteitä olet huomannut, jotka ovat säilyneet kautta aikojen? Millä tavoin maailma heijastaa edelleen esimerkiksi Babylonin tai Rooman arvoja?